

Van: Liga voor Mensenrechten <info@mensenrechten.be>

Aan: veerle.solia@amsab.be

Datum: 05/28/2009 05:29 PM

Onderwerp: Liga-nieuwsbrief mei 2009

Liga-nieuwsbrief mei 2009

Beste lezer,

In deze nieuwsbrief vindt u:

- Hoe staat het met de strijd tegen racisme in België?
- België is lid van de Raad Mensenrechten (2009-2012)
- Taalvoorwaarde aan leefloon koppelen is onmenselijk
- Ik kompas vrij
- Dutroux mag geen excuus zijn om collectieve gratie tegen te houden
- vrijwilligers gezocht voor zomerse festivals !!!
- onze agenda

Veel leesplezier!

de Liga voor Mensenrechten

Recent op onze site

[Hoe staat het met de strijd tegen racisme in België?]

Op 26 mei 2009 publiceerde de Europese Commissie tegen Racisme en Intolerantie (ECRI) haar rapport over België. De ECRI is een onafhankelijk orgaan voor mensenrechtenmonitoring dat zich toelegt op kwesties die verband houden met het bestrijden van racisme, xenofobie, antisemitisme en intolerantie.

Algemeen stelt het ECRI dat er sinds de publicatie van haar derde rapport over België vooruitgang is geboekt. België krijgt positieve punten voor de inspanningen die geleverd zijn voor een betere toepassing van de strafrechtelijke bepalingen tegen racisme. De antiracismewet van 10 mei 2007, de omzendbrief die ertoe strekt strafrechtelijke misdrijven met racistische motieven beter te kunnen opsporen en de vorming van politie en magistraten, vallen onder deze maatregelen. Ook de rol van het Centrum voor gelijkheid van kansen en voor racismebestrijding in de strijd tegen racisme en de uitbreiding van zijn mandaat naar migratiekwesties en fundamentele rechten krijgt pluspunten. De ECRI is tevreden dat er in de nabije toekomst gebruik zal worden gemaakt van een aantal tools voor de monitoring van racisme en rassendiscriminatie, zoals de intolerantiebarometer en sociaaleconomische monitoring.

Naast lovende woorden heeft het ECRI ook kritiek en duidt tal van knelpunten aan. Ondanks de overheidsmaatregelen blijven extreem rechtse partijen hun racistische, antisemitische, islamofobe en xenofobe propaganda verspreiden en zijn er in België enkele neonazistische en extreemrechtse groeperingen actief. Er is een sterke toename van islamofobie, antisemitisme en racistische websites en discussiefora op het internet. De ECRI is bezorgd over de rassenprofieling door de politie, het feit dat er onvoldoende aandacht wordt besteed aan door racisme ingegeven beledigend gedrag van politieagenten en dat personen die zich hieraan bezondigen, niet worden gestraft.

Er is nog steeds veel directe en indirecte rassendiscriminatie op de arbeidsmarkt, bij de toegang tot huisvesting en tot openbare diensten. Vooral mensen van Marokkaanse en Turkse afkomst, mensen uit de Sahellanden en uit Oost-Europa krijgen hiermee te maken. Ook moslims en vooral vrouwen met een hoofddoek worden met dit soort discriminatie geconfronteerd.

Hoewel de overheid maatregelen heeft getroffen om dit probleem aan te pakken, blijft het onderwijs een sector waar ook sprake is van directe en indirecte discriminatie. De ECRI raadt de overheid aan stappen te blijven ondernemen zodat een sociale mix in scholen wordt verkregen.

Het rapport belicht ook de situatie van woonwagenbewoners, die worden geconfronteerd met discriminatie bij tewerkstelling en huisvesting. Ook zijn er te weinig standplaatsen beschikbaar zijn waar ze halt kunnen houden.

Er is nog onvoldoende vooruitgang geboekt wat de omstandigheden betreft waarin mensen

zonder papieren worden opgesloten en uitgewezen, en er blijven meldingen komen van misbruik. Er moet ook dringend een oplossing komen voor de uiterst precaire situatie waarin mensen zonder papieren verkeren.

Een laatste punt van kritiek wordt geleverd op het Vlaams inburgeringsbeleid. Waarbij er niet voldoende middelen worden ingezet om mensen van een vreemde afkomst te integreren en waarbij het beleid ondoelmatig en zelfs contraproductief blijkt.

Het volledige ECRI Rapport kan [hier](#) worden geraadpleegd.

[... naar begin](#)

[België is lid van de Raad Mensenrechten (2009-2012)]

De Algemene Vergadering van de Verenigde Naties heeft België op 12 mei verkozen als lid van de Raad Mensenrechten. Voor de eerste keer oefent ons land dit mandaat uit, en wel tot 2012. De Raad Mensenrechten is het voornaamste intergouvernementele orgaan belast met het bevorderen van mensenrechten in de wereld. De Raad is gevestigd in Genève, telt 47 lidstaten waarvan slechts 7 uit de Westerse Groep. Ze komt ten minste tien weken per jaar samen, in drie zittingen: maart, juni en september.

België kan er zijn expertise, geloofwaardigheid en engagement voor mensenrechten tonen, promoten en verdedigen. Aan de basis van de Belgische kandidatuur voor dit mandaat ligt immers een 40-puntenplan waarin België zijn inspanningen op het vlak van mensenrechten in binnen- en buitenland in de verf zet alsook de richting die ons land wil inslaan.

Op binnenlands gebied wijst ons land op zijn inspanningen onder meer tegen racisme, tegen mensenhandel, tegen huiselijk geweld, in armoedebestrijding en voor kinderrechten.

Op buitenlands mensenrechtenvlak pakt België uit met zijn vrijwillige, financiële steun aan het werk van het Bureau van de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten. België draagt ook bij tot het werk van de speciale rapporteurs van de Mensenrechten Raad en de Humanitaire Fondsen voor Slachtoffers van Foltering en Hedendaagse Vormen van Slavernij. Via het budget "Preventieve diplomatie" levert ons land een financiële bijdrage voor projecten van mensenrechten-NGO's. België neemt eveneens actief deel aan het humanitaire werk van de internationale gemeenschap, onder meer in het kader van het International Comité van het Rode Kruis.

België belooft niet enkel de promotie, verdediging en het respecteren van mensenrechten op zich te nemen, maar ze ook te 'revitaliseren' (revitalise). Het mandaat in de Raad Mensenrechten, zegt de overheid, moet ons land ook toelaten bij te dragen tot een Raad die efficiënter werkt. De raad werd in het verleden inertie en gebrek aan slagvaardigheid verweten. België pleit ook voor een Raad Mensenrechten die zich kan buigen over ernstige schendingen van de Mensenrechten, waar ze zich ook voordoen.

Het lidmaatschap is een hele eer, de woorden en beloftes zijn er, maar de Liga kijkt uit naar de daden!

(AD)

Lees [hier](#) de volledige tekst van de kandidatuur van België.

[... naar begin](#)

[Taalvoorwaarde aan leefloon koppelen is onmenselijk]

Sinds 12 juni 2007 hanteert het OCMW van Geraardsbergen een regel waarbij het leefloon van een steuntrekkende kan worden geweigerd wanneer deze na een periode van 12 maanden na datum van toekenning onvoldoende Nederlands kent. Na een schriftelijk vraag van een volksvertegenwoordiger gaf de minister van Maatschappelijke Integratie te kennen dat dit wettelijk niet toegelaten is.

Haar antwoord beargumenteert minister Arena met de regel dat het OCMW slechts in het kader van de individuele integratie een contract kan opstellen waarbij de doelstelling om Nederlands te leren wordt opgenomen. Dit contract kan op elk ogenblik gewijzigd worden en is dus geen algemene regel. Het leefloon kan dan ook niet zomaar gekoppeld worden aan een taalvoorwaarde.

De kennis van het Nederlands moet zeker worden aangemoedigd met het oog op tewerkstelling maar hiervan een voorwaarde maken voor het krijgen van een leefloon is een stap te ver. In casu

betreft het een inspanningsverbintenis, die en legitiem doel nastreeft, namelijk de integratie op de arbeidsmarkt waardoor een beroep op het OCMW overbodig zou worden. De evenredigheid van deze maatregel hangt af van de toepassing ervan. Als iemand zich op andere manieren inspant om zijn kansen op de arbeidsmarkt te verhogen en toch zijn leefloon wordt geweigerd dan is er sprake van discriminatie. De enge band tussen het leefloon en het recht op een menswaardig leven maakt dat uitsluiting slechts uitzonderlijk verantwoord zal kunnen worden.

[... naar begin](#)

[Ik kompas vrij]

Uit de gevangenis en wat dan? Waar moet ik heen? Hoe en waar vind ik werk? Kan ik een opleiding volgen? Wat als ik ziek word? Deze en andere prangende vragen krijgen duidelijke, beknopte en praktische antwoorden in deze 'ik KOMPAS vrij'- gids. Deze wegwijzer met veel adressen wil mensen, na een verblijf in de gevangenis, snel hun weg en plaats helpen vinden in de samenleving.

De gids begint met een uitleg over wat een Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW), een Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Werk (OCMW) of Tele-Onthaal en de Vlaamse Infolijn doen. Vervolgens komen allerlei thema's aan bod. Elk heeft zijn eigen paginakleur wat het opzoeken makkelijk maakt. Onderwijs, in het blauw, geeft antwoorden op vragen voor wie een diploma wil halen, een volwassenopleiding wil volgen en bv. niet weet waar en hoeveel dat kan kosten of wat het verschil is tussen diploma, getuigschrift en certificaat en zich afvraagt of werk en opleiding te combineren valt. Alles over werk staat in het groen: het verschil tussen VDAB en RVA, wat uitbetaling- en interim-kantoren zijn en doen, hoe je kan solliciteren met een strafblad of als zelfstandige kan starten en wie daarbij kan helpen. Het derde en rode deel, justitie, leert je het een en ander over een justitiehuis, een bureau voor gerechtelijke bijstand, slachtoffers en boetes. Hoe mijn strafblad blanco krijgen is bv. daar een onderdeel van. Alles wat te maken heeft met geld komt ook aan bod in de gele pagina's. Of het nu een leefloon betreft, een werkloosheidsuitkering, premies, kinderbijslag of pensioen en schulden, je vindt de antwoorden. Alle vragen over wonen, o.m. over het huurcontract of een waarborg, alsook over sociale woningen en opvangcentra zitten in geelgekleurde pagina's. In de lila pagina's komen nog een aantal gezondheidsvragen, in het groene gedeelte gaat het over de nieuwe media voor wie iets meer wil weten over internet, GPS of MP3. In het laatste en oranje deel krijgt vrije tijd met sport, cultuur en vakantie een plaatsje.

Deze praktische handleiding telt 55 blz. Initiatiefnemer is Justitieel welzijnswerk Gent, CAW Artevelde en andere organisaties. Hij wordt verdeeld in de gevangenissen. De laatste nieuwe versie is ook te lezen op www.artevelde.be. (AD)

[... naar begin](#)

Recent Persberichten

[Dutroux mag geen excuus zijn om collectieve gratie tegen te houden]

"We tellen 33 collectieve gratiemaatregelen sinds 1831, waarbij telkens enkele honderden gevangenen vrijkwamen. Het was een elegante manier om de overbevolking beheersbaar te maken."

Jos Vander Velpen en Marc Tassier vragen humanere aanpak van het gevangenisbeleid. Jos Vander Velpen is voorzitter van de Liga voor Mensenrechten. Als advocaat is hij gespecialiseerd in mensenrechten en internationaal humanitair recht. Marc Tassier is bestuurslid van de Liga voor Mensenrechten.

Vandaag licht minister van Justitie Stefaan De Clerck zijn 'Masterplan 2008-2012 voor een gevangenisinfrastructuur in humane omstandigheden' toe. Is het bouwen van nog meer cellen zinvol of niet? En wat is er tegen een collectieve gratie? De Liga voor Mensenrechten stelt bij monde van Jos Vander Velpen en Marc Tassier alvast dat 'de minister van Justitie een collectieve gratiemaatregel moet overwegen'.

Het staat op de uitnodiging van de minister van Justitie: 'Prison Make', gespeld met hoofdletters

en een knipoog naar de populaire tv-serie Prison Break. Leuke woordspeling. Vast en zeker. Maar toch. Minister De Clerck geeft toe dat "de leefomstandigheden in de overbevolkte gevangenissen onverantwoord zijn, zowel voor de gedetineerden als het personeel". Voor hem zit er maar een ding op: nieuwe gevangenissen bouwen en oude gevangenissen verbouwen. "Als burgemeester heb ik zeven bruggen gebouwd. Dus zal het mij ook wel lukken om zeven nieuwe gevangenissen neer te zetten", zei de minister onlangs met enige trots. Voortvarendheid of misplaatst optimisme? Of allebei?

Een terugkerend probleem

Als weldenkend mens zou de minister onderhand moeten weten dat het bouwen van gevangenissen minstens vier jaar of meer in beslag neemt en bovendien de schatkist een pak geld kost. Erger nog, overbevolking zal een terugkerend probleem blijven zolang de echte pijnpunten niet worden aangepakt. Waarover spreken we dan? Het feit dat iemand zelden beter wordt van een gevangenisstraf, getuige de hoge recidivecijfers; het overdadig gebruik van de voorlopige hechtenis (bijna een kwart van de 10.000 gevangenen zit in voorhechtenis); de verharding van het strafklimaat; de zware voorwaarden die de strafuitvoeringsrechtbanken vaak stellen aan een invrijheidstelling en last but not least het negeren van de maatschappelijke oorzaken van criminaliteit.

Wij zijn voorstander van taakstraffen en uitbreiding van het elektronisch toezicht (1.000 wachtenden voor u!). Ze voorkomen dat veroordeelden worden afgesneden van gezin en werk, en bij vrijlating vaak ook geen dak meer boven hun hoofd hebben. De hoop dat daardoor de druk op de overbevolking in de gevangenissen zou kunnen worden verminderd, bleek evenwel ijdel te zijn. We kunnen er dus niet omheen: de overbevolking blijft toenemen. Meer dan 10.000 gedetineerden voor hooguit 8.400 bedden. Menigeen schrok van de beelden van een recente Panorama-uitzending: gevangenen die op een matras op de grond slapen, hun behoefte doen terwijl medegevangenen ontbijten, enzovoort.

Toch zeggen beelden niet alles. Irritaties en spanningen lopen hoog op. Vechtpartijen, ruzies, zelfmoordpogingen, depressies zijn schering en inslag. Kortom, de tenuitvoerlegging van de gevangenisstraffen lijkt meer en meer te voldoen aan de criteria die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens gebruikt om sobere detentieomstandigheden als onmenselijk of 'vernederend' te kwalificeren. Het betekent dat België kans maakt te worden veroordeeld wegens het schenden van artikel 3 EVRM. Natuurlijk komen er dus vroeger of later voden van. Het is alleen een kwestie van tijd voor de boel ontploft. Er moet iets gebeuren. Liefst onmiddellijk. Er zit niks anders op.

'Softe aanpak'

De minister van Justitie moet een collectieve gratiemaatregel overwegen. Artikel 110 van de Grondwet verleent de Koning het recht ingeval van uiterste nood straffen te verminderen. Onlangs oordeelde minister De Clerck terecht dat het genadesysteem "aansluit bij een coherente strafuitvoeringspolitiek, waarin de sanctie maximaal aan de toestand van de veroordeelde is aangepast teneinde het risico op recidive te verminderen". Tegenstanders van dit genaderecht noemden collectieve gratie verontwaardigd 'een maatregel uit het ancien régime.' Hoezo? We tellen 33 collectieve gratiemaatregelen sinds 1831, waarbij telkens enkele honderden gevangenen vrijkwamen, uitgenomen mensen die tot levenslang waren veroordeeld, geïnterneerden en personen in voorhechtenis. De aanleiding was meestal een feestelijke gebeurtenis zoals 150 jaar onafhankelijkheid, het huwelijk van prinses Astrid, het pausbezoek in 1985. Tot de Dutroux-affaire in 1996 zagen diverse democratische partijen, van links naar rechts, geen graten in collectieve gratie. Het was een elegante manier om de overbevolking beheersbaar te maken.

Koning Boudewijn paste de collectieve gratie niet minder dan 15 maal toe, de laatste maal in 1993 naar aanleiding van het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie. Dat we sindsdien geen collectieve gratie meer kennen heeft vooral met één man te maken: Marc Dutroux. Wat de tijdgeest niet vermag.

Sinds Dutroux zijn onderwerpen als een menswaardige behandeling van gedetineerden moeilijk verkoopbaar. Een deel van de publieke opinie zet zich dan ook af tegen een 'softe' aanpak, zodat beleidsmakers volop mikken op 'een geloofwaardige strafuitvoering'. Mogen we hen herinneren aan de aanbeveling van een oude hoogleraar: "Ons strafrecht zal humaan zijn of niet zijn".

13/05/2009

Wil je mee discussiëren over het voorstel voor een collectieve gratiemaatregel? Ben je voor of tegen en waarom?

Surf naar het [Liga-forum](#) en geef je mening!

[... naar begin](#)

Varia

[vrijwilligers gezocht voor zomerse festivals !!!]

!!! vrijwilligers gezocht voor zomerse festivals !!!

De lente is in het land! Het begint al een beetje te kriebelen en stilletjesaan komen ook de festivals eraan!

De Liga voor Mensenrechten zal op enkele festivals aanwezig zijn met een infostand en zoekt vrijwilligers om mee te helpen.

Heb je zin om de Liga-infostand enkele uurtjes mee te bemannen?

Geef dan een seintje via e-mail op info@mensenrechten.be of per telefoon 09/223.07.38.

Op verschillende festivals krijg je hierdoor gratis een toegangsbadge.
Het kan dus een leuke manier zijn om enkele uurtjes mee te werken en daarna gratis te genieten van de concerten!

Hopelijk mogen we op je medewerking rekenen!

In de maand mei stonden we reeds op [Mano Mundo](#) in Boom.

Hier zie je een herinnering aan deze fantastische dag:

[... naar begin](#)

Uw mening over mensenrechten?
Surf naar ons [FORUM](#) en discussiër mee!

Agenda

In deze agenda worden zowel activiteiten en aankondigingen van de Liga voor Mensenrechten als van bevriende organisaties opgenomen.

Wil je activiteiten laten opnemen in onze agenda? [Laat het ons weten!](#)

2009-06-12: [Het recht op bijstand van een advocaat bij het verhoor]

Het recht op bijstand van een advocaat bij het verhoor Over Salduz, Panovits en anderen

datum: vrijdag 12 juni 2009 van 13u tot 18u30

prijs: 35 euro, studenten 4 euro

locatie: Vrije Universiteit Brussel, STOA, Pleinlaan 2, 1050 Brussel. <http://www.vub.ac.be/infoover/campussen/#plannen>

info & inschrijving: tot 31 mei per mail Karen.Weis@vub.ac.be of download de [folder](#) met inschrijvingsstrook en fax deze. Na inschrijving ontvangt u een factuur ter betaling

forum: De pre-adviezen van de sprekers zullen begin juni gepubliceerd worden op de website <http://www.legalworld.be>. Bij de inschrijving zal hierover de nodige informatie verstrekt worden.

Georganiseerd door de onderzoeksgroep Fundamentele Rechten en Constitutionalisme van de VUB i.s.m. de vakgroep Criminologie.

meer info: download de [brochure](#) met het programma.

[... naar begin](#)

Liga voor Mensenrechten

Gebroeders De Smetstraat 75

9000 Gent

Adres wijzigen / Uitschrijven
Powered by YourMailingListProvider